

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
NÁBOŽENSKÝCH OBCÍ
V ČESKÉ REPUBLICE

● ROČNÍK 17

● ČÍSLO 1 - 4

DUBEN 1999 - MUHARRAM 1420

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque

Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorgani-
sationen in ČR

Islámské centrum v Římě

Představujeme zde šejcha Mahmúda Hamádu Šawíta, představitele al-Azharu v Itálii, který v islámském centru v Římě zaujal místo imáma. Dozvíme se od něj, jakou důležitou roli hraje prostřednictvím svého postavení, a jak se dívá na otázky a problémy dnešní Itálie, kde počet trvale žijících muslimů dosahuje více než jeden milión, mezi nimiž jsou vedle Italů i potomci arabských a jiných muslimských přistěhovalců.

Šejch Mahmúd Hamáda, který v roce 1972 absolvoval na al-Azharu a pět let působil jako imám, říká, že v měsíci ramadánu centrum připravilo intenzivní výukový program náboženství, který zahrnoval hodiny fiqhu (islámské scholastiky) a tafsírú (výkladu Koránu). Lekce začínaly každý den po odpolední modlitbě a trvaly až do západu slunce, kdy bylo pro všechny přítomné připraveno jídlo na přerušení půstu (iftár). Po večerní modlitbě začínaly modlitby al-taráwíh, při kterých se prováděla dvacetkrát rak'ca a přečetlo se deset čtvrtek (rub'arbab) z Koránu, aby bylo čtení ukončeno v den Lajlat al-qadr. Dále centrum již třetím rokem uspořádalo soutěž v memorování Koránu, o kterou muslimové trvale žijící v Itálii projevují velký zájem. Podmínkami soutěže je, aby věk soutěžících obou pohlaví nepřesahoval 18 let a aby znali nazpaměť minimálně dva džúz'y (části) Koránu.

Pro výherce byly určeny hodnotné ceny: první obdržel tisíc dolarů a cestu na Ľumru (malou pouť) s osobou zodpovědnou, druhý obdržel tisíc a třetí osm set. Pro ostatní účastníky byly připraveny ceny pro povzbuzení. Recitace Koránu se zúčastnili i recitátoři z al-Azharu,

Saúdského království a z Maroka. Co se týče výdajů ať už na iftár, či na ceny v soutěžích, byly většinou kryty z příspěvků a darů, které věnovala některá islámská velvyslanectví, zejména saúdské velvyslanectví, ale také z příspěvků dobrých lidí patřících k majetným muslimům.

Bylo také připraveno rozdělení zakát al-fitr pro chudé a potřebné. Zakát al-fitr nesmí být převeden do jiné země nebo zaplacen v jiné zemi, než ve které je provedena modlitba prvního dne Malého svátku (Ľid al-fitr), na rozdíl od zakátu placeného z majetku, který může být zaplacen nebo vyplacen v jiné zemi.

Islám a křesťanství

O vztahu mezi Islámem a jinými vyznáními šejch Mahmúd říká: „V první řadě musím vysvětlit svoji funkci imáma v islámském centru. Moje činnost se dělí do tří oblastí: do první spadají osobní schůzky, při kterých řeším problémy muslimů a které se konají v mé kanceláři, druhou je výuka zjednodušeného, nekomplikovaného fiqhu spojeného s jednoduchým výkladem všech islámských škol (madhabů), která trvá šest měsíců, dále výuka recitace Koránu, která trvá tři měsíce. Třetí činnost je účast v debatách na místní i mezinárodní úrovni a vystoupení ve sdělovacích prostředcích, ať už v tisku, v televizi či v rozhlase, abych podrobně vysvětlil nejasnosti, které zahrnují pochopení a skutečný význam Islámu, a abych odpověděl na jednostranné kampaně italských sdělovacích prostředků, které umísly Islám do cely obviněného a srovnávaly každého muslima s teroristou a extremistou.

K těmto kampaním bych chtěl dodat, že podle zásad sociologie, které jsem studoval, je hovor o jakékoli menšině, i kdyby byl negativní, nakonec ku prospěchu této menšiny a právě hovory o Islámu přiměly mnohé rozumné lidi k přemýšlení a hlubšímu studiu a výsledkem je, že jsem byl svědkem, že vzrostl počet lidí, kteří v posledních letech přestoupili na Islám. Hrdinou jednoho z nejpůsobivějších příběhů je mladý Ital, který měl velké znalosti o Islámu, přišel za mnou do kanceláře a chtěl přestoupit na Islám. Když jsem zjistil, že ještě není plnoletý, že mu ještě nebylo ani sedmáct let, ujistil jsem ho v jeho víře, ale obával jsem se, že bude jeho žádost zamítnuta, aby nebylo centrum vystaveno útokům ze strany tisku. Řekl jsem mu tedy, aby si druhý den přišel pro dokument o přestoupení na Islám s otcem. Promluvil jsem si o jeho přání s jeho otcem, univerzitním profesorem, a ten mě jenom prosil, abych přivedl i jeho ostatní, nevěřící syny k Islámu.

Poslední diskuse jsem se zúčastnil na pozvání univerzity v Bologni a byla na téma „Lékařství v Islámu“. Během ní jsem měl přednášku, v níž jsem se soustředil na to, jak Islám již více než čtrnáct století pečuje jak o tělesné, tak i duševní zdraví člověka, a také na zásadu „čistoty pramenící z víry“. Dále jsem byl pozván komisí italského parlamentu pro sociální otázky, abych udělal přednášku na téma „Postoj Islámu ke klonování“ a „Platnost Islámu v každé době a na každém místě“. Během této poslední debaty se mi stala podivná příhoda.

Stručně řečeno, jeden z poslanců v komisi se domníval, že Islám byl seslán pouze pro

obyvatele oblasti Arabského poloostrova, takže jakmile ho můj výklad přesvědčil a ujistil jsem ho, že Islám byl seslán pro všechny bez rozdílu doby nebo místa, přispěchal s omluvou.“

Na otázku týkající se vztahu mezi Islámem a jinými vyznáními Šejch Mahmúd odpovídá, že tento vztah je více než výborný, ať co se týče vztahu islámského centra a Vatikánu v rámci dohody podepsané mezi al-Azharem a Vatikánem v květnu loňského roku, která vyzývá k vytvoření komise pro rozhovory mezi oběma stranami, a další dohody podepsané za stejným účelem mezi islámským centrem, Světovou islámskou ligu a Vatikánem.

Západní Islám

Šejch Mahmúd se vrací k důležité otázce. Někteří to nazývají „evropský Islám“, jiní „fiqh menšín“. Šejch k tomu říká: „Tato nová „móda“ vznikla ve Francii a snažila se vyvolat pochybnosti, že Islám přestal být efektivní a že šari‘a se nedá uplatňovat v Evropě. Urychleně jsem reagoval na tuto kampaň prostřednictvím italských sdělovacích prostředků s tím, že neexistuje arabský Islám a vedle toho evropský nebo i dický; neboť Islám je jediný, nedělí se podle místa nebo národnosti. Nejpádnějším důkazem toho je, že archanděl Gabriel nebyl seslán k Proroku Muhammadovi, nechtěl mu Bůh žehnat a dá mu mír, aby mu předal nějakou mapu a podle ní ho pobízel islamizovat určité území nebo zemi. Archanděl Gabriel byl seslán pro všechny, jak se o tom zmiňuje Vznešený Bůh: <A vyslali jsme tě k lidem všem...> a <A neposlali jsme tě leč jako znamení milosrdenství pro lidstvo veškeré> a hadith Proroka Muhammada, nechtěl mu Bůh žehnat a dá mu mír: „Všichni proroci byli posláni ke svému lidu, já jsem byl poslán k lidstvu veškerému.“ Což dokazuje, že Muhammadova umma (obec) zahrnuje všechny lidi na Zemi, od východu až na západ a od severu na jih, a že ustanovení šari‘y nejsou nikdy zastalá a jsou platná navěky pro všechny čas i místo až do soudného dne.

Další „zvěst“, která se rozšířila a bylo jí dopřáno sluchu hlavně u mladé islámské generace v Itálii, je rozdělování Islámu na dva domy: dům války (dár al-harb) a dům míru (dár al-silm), což znamená dodržování učení Islámu země původu nazývané „dům míru“ a povolování všeho, co je zakázané (např. krádež, obchodování s drogami, nerespektování počestnosti) v zemi, kam se emigruje a která je nazývaná „dům války“. s tím, že tato země nevyznává Islám. Tato pojmenování, výroky a přirovnání nejsou správná. V Koránu ani v sunně o nich není žádná zmínka, ale bohužel se o takovémto rozdělení zmiňují některé pochybné knihy, které emigrantům povolují neomezené využívání finančních prostředků a poct a tím velkou měrou kazí obraz Islámu, který je tolerantním, mírumilovným náboženstvím, které brání soukromý majetek a čest. Jsem toho názoru, že skutky každého muslima v cizině se počítají a měl by tedy stále být správným vyslancem Islámu. ať je kdekoli a přispívá k rozvoji země, kde žije, ať na poli obchodu, ekonomiky, tak i respektováním a dodržováním pořádku a bezpečnosti v dané zemi. Příkladem toho je Itálie, která otevřela svou náruč a přijala tyto všechny imigranty a většinu poskytla práva domácích obyvatel a souhlasila také se založením tohoto ohromného islámského domu, který se stal největším a nejkrásnějším centrem na celém evropském kontinentu.“

Šejch Mahmúd se smíchem vypráví o chování jednoho muslima z Pákistánu, který mu po páteční modlitbě radil, aby nosil pákistánský oděv, protože ho pokládá za islámský, což šejcha Mahmúda přimělo k tomu, aby oponoval zásadě islámského oděvu: „Islám zajistil svobodu v oblékání, avšak pod jedinou podmínkou: zakrytí nahoty, a nezáleží na tom, je-li zakryta evropským oblekem s košilí a kravatou anebo třeba obyčejnou džalábijí.“

Pochybné knihy

Šejch Mahmúd se ostře staví proti pochybným a pokrouceným knihám, přičemž většina

z nich je přeložena z angličtiny. Říká k tomu: „Díky svým znalostem angličtiny, které jsem získal během pětiletého působení jako imám v islámském centru v Londýně, jsem při čtení některých islámských knih, které byly k mé velké lítosti přeloženy učenci z řad indických a pákistánských muslimů, objevil závažné, ať úmyslné, či neúmyslné chyby. Jedním z nejzávažnějších příkladů je hadith Proroka Muhammada, nechtěl mu Bůh žehnat a dá mu mír: „Lá tusallí al-háidu illá bi-chimárin.“ Tento hadith byl přeložen tak, že je dovoleno menstrující ženě modlit se pod podmínkou, že si oblékne chimár, zatímco správný význam tohoto hadithu je, že dospělá žena (podle islámského práva tedy ta, která menstruuje, pozn. překl.) se má modlit zahalená. V dalším hadithu bylo arabské slovo „waladun“ přeloženo pouze ve významu „chlapec“, zatímco správný význam tohoto slova zahrnuje jak chlapce, tak děvče.“

Tomuto jevu je podle šejcha možno zamezit tím, že do jednotlivých zemí budou vysíláni pouze imámové znalí jazyka dané země.

Islám je usnadňujícím náboženstvím

Podle šejcha Mahmúda Islám člověku mnoho věcí usnadňuje. Chrání zájmy jednotlivce i skupiny, například menstrující žena se nemodlí, ale po skončení menstruace zameškané modlitby nenahrazuje, dále je to například snížení počtu pokleknutí (rak‘a) při modlitbě na polovinu pro cestujícího, dále zásada náhradního způsobu (úplné nahrazení abdestu – „tajammum“, pokud není k dispozici voda, nebo modlitba v sedě či v leže při závažné nemoci). To dokazuje, že Islám je náboženstvím usnadňujícím a lehkým, jak řekl Prorok, nechtěl mu Bůh žehnat a dá mu mír: „Bůh uložil každé duši pouze to, co je v její moci.“

Z arabštiny přeložila
Andrea Mustafá - Hamouzová
(podle Al-Ahrám al-Dauli z 19/12/1998,
zkřáceno)

Čo sa stalo s islamským štátom po smrti proroka Muhammada (požehnanie a mier s ním)

Obdobie chalífátu Umara Bn Al-Chattába

Po odchode proroka Muhammada (P.) z tohto sveta z poverenia muslimov prevzal riadenie islámského štátu chalíf (v arab. jazyku to znamená následovník) Abú Bakr Al-Síddíq.

Po smrti Abú Bakra nastúpil na čelo islámského štátu chalíf Umar Bn Al-Chattáb.

Umar Bn Al-Chattáb bol známy pod menom Al-Fáruq (spravodlivo rozhodujúci), pretože bol spravodlivým vládcom a sudcom.

Po smrti Abú Bakra muslimovia sľúbili vernosť Umarovi, a tým sa potvrdil i jeho nástup do funkcie najvyššieho predstaviteľa islámského štátu.

Za čias Umara sa islámské vojská dostali až do Qudsu (Jeruzalema). Keď tieto vojská oblahli Jeruzalem, ich veliteľ sa snažil s kresťanskými kňazmi, ktorí riadili obranu mesta,

dohodnúť bez toho, aby muselo dôjsť k boju (keďže Jeruzalem patrí aj u muslimov k jednému z troch posvätných miest). Kňazi súhlasili s odovzdaním mesta muslimom pod podmienkou, že kľúče od mesta prídu prevziať sám Umar, keďže počuli mnoho o jeho spravodlivosti a dodržiavaní islámských zásad pri riadení islámského štátu. Keď k Umarovi prišla správa o podmienke kňazov, nasadol na svojho koňa a vyrazil smerom k Jeruzalemu.

Po jeho príchode do Jeruzalema vznikla medzi ním a kňazmi významná dohoda v islámských dejinách nazvaná „Umarovská dohoda“. Obsahom dohody bol záväzok muslimov, že zaručia kresťanom náboženskú slobodu a budú ich chrániť pred vonkajšími útokmi. A kňazi sa zaviazali za kresťanov obývajúcich Jeruzalem, že budú rešpektovať zákony islámského štátu a budú prispievať určeným dielom na financovanie jeho potrieb. Veľmi dôležitý

moment nastal vtedy, keď kresťanskí kňazi pozvali Umara, aby sa pomodlil v ich chráme. Umar toto pozvanie na modlenie v kostole odmietol s odôvodnením, že jeho modlitba v ich chráme by mohla muslimom v budúcnosti podnietiť k premene kostolov na mešity. Umar týmto vlastne pozvrtil aj jednu zo zásad Islamu voči kresťanstvu, a to rešpektovanie tohto nebeského náboženstva, tak ako to Korán káže.

Za čias Umara bol dobytý Dumašek, Homs, Balbak, Busra, Jordánsko a iné mestá i oblasti.

Tento rok (rok 16 islámského kalendára (Hijri)) bol tiež dejiskom najväčšej bitky medzi islámskymi vojskami a vtedajšiu Perskou ríšou, v ktorej boli Peršané porazení.

V 16. roku sa na radu Aliho (štvrtého chalífa) a na príkaz Umara začal datovať aj islámský kalendár.

V roku 17 postihlo územie islámského

štátu veľké sucho. Muslimovia sa na čele s Umarom neustále modlili k Bohu, aby sa toto sucho už skončilo. V tomto roku Umar pozastavil výkon trestu odseknutia ruky za krádež, pretože chudoba a bieda postihli takmer všetky vrstvy obyvateľstva, a tak sa predpokladalo, že ak ľudia kradli, tak z hladu (čo je jednou z podmienok, ktoré vylučujú uplatnenie tohto trestu).

V 18. roku sa Umar vybral do Šamu (územie dnešnej Sýrie, Jordánska, celej Palestíny a Libanonu) a po ceste dostal správu, že je tam mor, ktorý skosil veľa životov, a to i z vojska muslimov. Umar bol rozhodnutý aj napriek tomu v ceste pokračovať, pretože veril, že čo mu je súdené, to ho neminie. Tu veliteľ muslimských vojsk k nemu pristúpil a povedal mu, že počul proroka Muhammada (P.) hovoriť, že ak by niekto počul, že v nejakej krajine nastal mor, nech do nej nevstupuje a ak by mor nastal v krajine, v ktorej sa človek práve nachádza, nech ju neopúšťa zo strachu pred týmto morom.

V roku 20 bol Egypt pričlenený spolu s Marokom k islámskému štátu.

Postupne sa aj ďalšie mestá i oblasti na východe i západe dostávali pod islámský štát.

V roku 23 Umar konal púť do Makky, kde jeden z jeho spoločníkov spomínal, že počas nej Umar zdvihol ruky k nebu a povedal: „Bože môj, už som zostarol, oslabil a mojich zverených je už veľa. Vezmi si ma k Sebe bez toho, aby som niekomu ublížil alebo uškodil.“

Prešlo len niekoľko týždňov a Umar bol zavraždený.

Zavraždenie Umara

Umar bol zavraždený sľubom zvaným Abú Luľua. Hovorí sa, že prišiel k Umarovi a sťažo-

val sa na výšku poplatkov, ktoré musí svojmu pánovi platiť, na čo mu Umar odpovedal: „Suma, ktorú platiš, nie je vysoká.“ Sluha nato odišiel a povedal: „Jeho spravodlivosť zasiahla všetkých okrem mňa!“ A rozhodol sa ho zabiť.

Abú Luľua vytiahol veľkú dýku, ktorej koniec bol rozštiepený na dve časti, namočil ju do jedu a počkal Umara v kúte mešity, kam sa Umar každé ráno na úsvite chodieval modliť. Keď sa Umar priblížil, prekvapil ho zozadu a bodol ho tromi smrteľnými ranami a bodol aj každého, kto sa k nemu snažil priblížiť, až nakoniec jeden muž naňho hodil plachtu, do ktorej sa zamotal, a tak sa rozhodol spáchať samovraždu – vrazil si nôž do svojho tela. Aj napriek tomu, že atentát na Umara niektorí autori pripisujú uvedenému príbehu, väčšina islámskych historikov zastáva názor, že išlo o dobre premyslenú vraždu zo strany určitých skupín pokrytco v nemuslimov, ktorým Umar svojou čestnosťou a spravodlivosťou veľmi prekážal.

Keď potom Umarovi na smrteľné posteli oznámili, kto ho bodol, Umar povedal: „Vďaka Bohu, že môj koniec nebol rukou muža, ktorý uznáva Islam.“ Potom sa obrátil k svojmu synovi a požiadal ho, aby po ňom splatil všetky jeho dlhy voči ľuďom. Ďalej ho požiadal, aby zašiel za prorokovou manželkou Ájšou a povedal jej: „Umar si žiada tvoj súhlas, aby mohol byť pochovaný vedľa svojich dvoch dôverníkov (myslel nimi proroka Muhammada a Abú Bakra).“ Keď jej to Umarov syn povedal, Ájša sa vyronila slzami z očí a povedala: „Chcela som ten hrob pre seba, ale uprednostním ho (tj. Umara) pred sebou.“ Keď Umarov syn Ájšinu odpoveď oznámil svojmu otcovi, Umar sa poďakoval Bohu vysokému.

Po Umarovej smrti bol zvolený za jeho

zástupcu Usmán Bn Affán ako chalíf muslimov a islámského štátu.

Umar bol medzi ľuďmi obľúbený či už ako človek alebo ako chalíf pre svoju spravodlivosť a skromnosť. Nasledoval proroka Muhammada v spôsobe vládnutia i riadenia štátu.

Z čias Umara pochádza aj príbeh opisujúci jeho spôsob života v čase, keď islámský štát už zahŕňal takmer polovicu Severnej Afriky, takmer celý Arabský poloostrov, celé územie južne a východne od dnešného Turecka a územia rozprestierajúce sa na východe Ázie. Príbeh hovorí o tom, ako k Umarovi prišiel posol od rímskeho cisára. Bol vyzbrojený, oblečený do najlepších šiat s mohutným obrnením a na peknom koni. Mohol tak urobiť na akéhokoľvek vládcu dojem posolstva od rímskeho cisára. Keď však dorazil s posolstvom do mesta nenašiel tam ani veľký palác a ani nič, čo by poukazovalo, že tam sídli chalíf obrovského a silného štátu. Chcel sa spýtať na Umara, o múdrosti a spravodlivosti ktorého už mnoho počul. Pristúpil k mužovi v obyčajnom oblečení, ktorý spal na rohoži pod palmou a spýtal sa ho na Umara. Muž sa ho opýtal, prečo hľadá Umara, načo posol odpovedal, že mu nesie posolstvo od rímskeho cisára. Muž ležiaci pod stromom mu povedal: „Ja som Umar.“ Pramene neuvádzajú či bol césarov posol z Umara prekvapený alebo sklamaný, avšak jedno sa tam s istotou hovorí, že césarov posol prišiel za Umarom ako posol veľkého cisára a odišiel od neho ako jeden z muslimov, ktorí uznávajú veľkosť a všemohúcnosť jedného jediného Boha, ktorý stojí nad všetkým.

Z knihy Figh al síra al nabawijja pripravil Abdulwahab Al-Sbenaty

Modlitba Al-Istichára (pre muslimov)

Častokrát sa stáva, že musím stoť pred otázkami alebo dôležitými rozhodnutiami, na ktoré nevie odpovedať, resp. pri ktorých sa nevie rozhodnúť, a preto potrebuje radu niekoho iného. Pre podobné prípady nás prorok Muhammad (Požehnanie a mier s ním) naučil modlitbu, ktorú nazývame „Al-Istichára“.

Podstata modlitby Al-Istichára spočíva v prosbe adresovanej Bohu najvyššiemu a vševediacemu, aby pomohol človekovi vybrať si to najlepšie spomedzi niekoľkých možností a alternatív.

Modlitba Al-Istichára sa skladá z dvoch častí (ruka). Je to modlitba podobná bežnej modlitbe, ako je napr. ranná modlitba, ktorá sa tiež skladá z dvoch častí, ale s tým rozdielom, že v modlitbe Al-Istichára sa po odrecitovaní Fatíhy a úryvku z Koránu nekoná rukú (poklona), ale povie sa:

„Alláhumma astachíruka bi ilmika, wa astaqdiruka bi qudratika, wa asaluka min fadlika al azím, fainnaka taqdiru wa lá aqdir, wa anta taafamu wa lá aalamu, wa anta allámulghujúb.“

Alláhumma in kán li fi chajrún li fi díný wa maáší, wa áqibatú amrî faqdirhu li wa jassirhu li summa bárek li fih. Wa in kána li fi šamrún li fasrihu anáfi wa sriñí anh, waqder li al chajra hajsu kán. sunuma raddíní biñi.“

V preklade do slovenského jazyka to znamená:

„Bože, prosím Ťa o radu Tvojou vševedomosťou a žiadam Ťa o pomoc Tvojou mocou a prosím Ťa, aby si mi uštedril z Tvojej obrovskej štedrosti. Veď Ty môžeš (všetko), a ja (všetko) nemožem, a Ty vieš (všetko) a ja (všetko) neviem, a Ty poznáš (všetko) neznáme.“

Bože, ak je vo veci (spomenie, o akú vec ide) dobro pre moju vieru, život a konečný život, tak mi ju prisúď a uľahči a potom mi v nej požehnaj. A ak je vo veci (tiež spomenie, o akú vec ide) zlo pre moju vieru, život i konečný život, tak ju odo mňa odvráť a odvráť ma od nej a prisúď mi dobro tam, kde je a učiň ma s tým spokojným.“

Potom modliaci urobí „rukú“ a pokračuje v modlitbe ako obvyčajne. To znamená, že modlitba Al-Istichára sa líši od bežnej modlitby len vsunutím spomenutej prosby pred poklonou (rukú). Keď modliaci ukončí modlitbu, zväži svoje pocity k veci, o ktorú prosil a vyberie si to, čo pocíti, že je dobré a správne. Treba však upozorniť, že pred začatím modlitby Al-Istichára sa musí modliaci zriecť akéhokoľvek premýšľania o výbere vecí, pre ktorú žiada pomoc, aby jeho pocit po skončení modlitby nebol rušený ničím, o čom predtým premýšľal a čo si želal.

Táto modlitba sa môže opakovať niekoľkokrát aj v tej istej veci, pokiaľ modliaci nepocíti,

že sa má prikloniť k jednej z mnohých možností. Dôležité je potom, aby sa spoľahol na Boha vysokého pri vypočúvaní v danej veci a aby sa uspokojil s výsledkom, ktorý dosiahne, nech už by bol akýkoľvek, pretože v konaní modlitby Al-Istichára človek zveril osud svojej veci Bohu vševediacemu na rozhodnutie a On mu vybral to najlepšie.

Modlitba Al-Istichára sa môže konať kedykoľvek vo dne i v noci, v čase, kedy sa povinná modlitba môže konať.

Uvedený text – prosba cez modlitbu sa môže hovoriť v arabskom, ale i v slovenskom jazyku. Tu sa už netrvá na striktnosti dodržiavanie arabského jazyka.

Abdulwahab Al-Sbenaty

„Zo sveta“

„KIR“ vyzýva na bojkotovanie výrobkov firmy NIKE pre výrobu športovej obuvi, na ktorej je napísané slovo Allah v arabskom jazyku.

Fórum pre islamsko-americké vzťahy „KIR“ vyzvalo všetky islamské krajiny i zástupcov firmy NIKE v islamskom svete, aby bojkotovali výroby tejto firmy, pretože firma NIKE prišla na trhy so svojou najnovšou novinkou, športovou obuvou, ktorá nesie slovo Allah v arabskom jazyku na zadnej časti obuvi.

Mnohé islamské organizácie v USA vyzvali k bojkotovaniu výrobkov firmy NIKE, na čele ktorých stál aj známy hráč americkej NBA Hakim Ojeguan, ktorý získal titul najlepšieho hráča americkej Národnej basketbalovej asociácie.

Predseda výkonnej rady KIR pán Nihad Awad žiadal firmu NIKE, aby sa oficiálne ospravedlnila všetkým muslimom za túto veľkú urážku. Taktiež pán Awad vyzval firmu NIKE,

aby začala s vyšetrovaním tohto prípadu, najmä preto, že firma NIKE už predtým v roku 1995 uverejnila v USA na veľkých reklamných billboardoch reklamu hráča basketbalu s nápisom: „A volajú ho Allah“ (They Call him Allah). Táto reklama bola vtedy stiahnutá po proteste KIR-u za túto nedôstojnosť.

Pán Awad potvrdil, že firmu NIKE nezaujímajú pocity muslimov a dodal: „Snažili sme

sa v minulých týždňoch rokovať o ospravedlnení sa, o stiahnutí tohto typu športovej obuvi a začať vyšetrovanie príčin takýchto nedôstojných činov. Zástupcovia firmy však odmietli všetky naše požiadavky, preto vyzývame muslimov v arabskom svete, aby bojkotovali výrobky tejto firmy, až pokiaľ sa neodstráni podobné správanie.“

Zpráva o činnosti ústredí i organizací

Činnosť ústredí i organizácií sa zaměřovala jako obyčejně na šíření znalostí o Islámu a prohlubování ekumenických vztahů. Dne 16. listopadu 1998 proběhl v České televizi pořad o Islámu. Dne 16. prosince 1998 účastnil se zástupce Ittihadu oslavy 50. výročí Deklarace lidských práv na velvyslanectví Spojených států amerických v Praze. Dne 19. prosince 1998 vyšel pořad o Islámu na ČT 1 i na ČT 2.

V roce 1999 pro Lidové Noviny interview na téma Islámu u nás. Dne 13. ledna došlo k setkání zástupců církve Československé husitské, římskokatolické, židovské a muslimů za předsednictví p. Dr. Jiřího Vondráčka v Brně. Nazí-

rání všech zástupců na potřebu jednoty a zdychovnění života lidské společnosti bylo naprosto jednotné. Dne 20. ledna 1999 poskytnuty informace o Islámu a jeho poslání redaktoru „Plus“ p. Kropáčovi. Dne 31. ledna a 1. února 1999 v Křesťanském vysílání a jeho opakování proběhl pořad o muslimech u nás. Dne 3. února 1999 navštívily delegace Nadace... z Prahy, Nadace... z Brna a předseda ústředí saúdskoarabskou ambasádu ve Vídni, kde bylo docíleno získání slibu na povolování víz do Saudské Arábie za účelem hadždže a upřednostňování našich účastníků. Státní svátek Íránu byl uctěn účastí na recepci na Íránské ambasádě v Praze.

Dne 24. února 1999 interview s red. Vlasty p. Milanem Douškem. Oslavy státního svátku Kuvajtu byly rovněž navštíveny našimi členy na společné oslavě. Během února bylo provedeno několik konzultací s vysokoškolskými studenty, pokud se jejich práce týkaly Islámu. Dne 3. dubna a 6. dubna 1999 byla seznámena p. red. měsíčníku EXIT se záměry muslimů u nás pro vzájemné pochopení a koexistenci v Českých zemích.

Na začátku tohoto občanského roku byl vydán a zájemcům rozeslán srovnávací kalendář muslimský s občanským.

Ve prospěch vyhnanců a uprchlíků z Kosova byl na konto Ministerstva zahraničních věcí zaslán dar Kč 10 000,-.

Ozvěny:

Vážení čitatelia, oznamujeme Vám vydanie novej publikácie pod názvom „Manželstvo v islame“. Publikácia obsahuje šesť častí:

1. Manželstvo v islame – všeobecné zásady
2. Vzájomná voľba a požiadavky manželov
3. Zasnúbenie
4. Sobáš a jeho následky
5. Spolužitie manželov
6. Manželstvo a rozvod

Publikácia je vydaná v rozsahu 116 strán A5 s tvrdou väzbou.

Knihu si môžete objednať na adrese:

Abdulwahab Al-Sbenaty
P. O. Box: 140
850 00 Bratislava 5

*Ústredí muslimských náboženských obcí a organizácií zakúpilo na trebičském hřbitově pozemek pro pohřbívání zemřelých muslimů. Ostatní náklady spojené s pohřbem však musí zaplatit pozůstalí (převoz, úpravu apod.) Nemo pohřbívat v rakvi.
Stanovení data a termínu pohřbu - telefonicky na správu hřbitova: tel.: 0618/821 057 - paní Pátková.*

Naši příznivci

Ing. F. Brož, Miloš Wasserbauer, Ludm. Šilhavá, Iv. Šmitáková, manželé Fituriovi, Dr. J. A. Bečka, Ing. Zd. Matuška, Ing. Thajeb Abd., Radim Vastl, br. Rubian, Král. Dvůr, Dr. Mezian, Ing. Hafuda, Mgr. Hafudová, Ing. Zd. Hruška, Luk. Lhofan, René Bahjad, Lajla Kotačková, Sajjid Mujkič, Indonéska ambasáda, D. Tout, J. Kadlecová, El haja, A. Krayemová, Vojt. Klement, M. Ali Šilhavý, Dipl. prof. Emilio Mikunda.

Všem srdečně děkujeme!

V Třebíči dne 17. dubna 1999. 1. muharramu 1420

Majitel a vydavatel: Al Ittihad Al Islami,

Ústředí MNOO v České republice,

Redaktorka Mgr. Lajla Kotačková, Nikodemova 6,
674 01 Třebíč.

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně, č. j. P/3-22-70/92 ze dne 11. 6. 1992.

Novinová zásilka, vyplaceno v hotovosti u pošty Třebíč 1.